

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

SEPTEMBER 2018

NR. 3

78. ÅRGANG

*...og må Guds gode hånd
verne om deg
tål vi møtes igjen...*

Etter stormen

(en høsthilsen fra presten)

Det er blitt høst, med nydelige høstfarger i skogen. Noen trær ble brune allerede i sommer, etter tørkemånedene uten regn. Da var fargene ikke fine, men feilplassert. Men nå er de kraftige klare fargene kommet til rett tid.

Det er noe fint med høsten, når naturen får hvile og går i dvale. Vi takker for frukt og markens grøde som blir til glede og god mat.

Jeg vil ikke tale lettvtint om mørke og avblomstring. Men jeg gleder meg med dem som søker å sanse Guds varme vennlige hilsener i hver årstid og tidsperiode. Og jeg synger med salmen «Ikke en spurv til jorden»:

*Ikke en blomst er visnet, ikke en tåre falt
uten at Gud vet om det, han som er overalt.*

På høstjevndøgnet var det speiderens natursti på Sannidal bygdetun. Solen skinte etter ekstremværet som herjet før helga. Lovsangen under friluftsgudstjenesten ble rammet inn av spetteklang og fløytetoner.

I 80 år har speiderne i Sannidal gitt barn og unge flotte opplevelser ute i naturen, og hjelp til livsmestring i trygge miljøer. I mange år har speiderens natursti dratt mange mennesker ut i Guds fargerike skaperverk. Den har gjort oss oppmerksomme på underfulle detaljer i skog og mark. Naturstien hadde 45-års jubileum i år.

Jeg vil ikke tale lettvtint om stormvær som slår imot oss. Men etter vindkastene før helgen vandret vi under en blå og skyfri himmel. Ja vi har en himmel over våre liv. Vi er omsluttet av Guds godhet og omsorg. Og jeg synger med salmen «Ikke en spurv til jorden»:

*Tro det når stormen herjer bladløse vintertrær!
Tro det når brenning bryter over de nakne skjær!*

På høsttakkefesten i kirken takker vi Gud for at vinterens klare kulde ble avløst av vårens vennlige vinder og av sommerens solfylte skatter.

Og vi takker Gud for at han sendte Jesus. Vi er ikke alene i mørketida, og ikke i livets høst heller. Guds ånd minner oss om Jesus sine realistiske ord om at selv om småspurver faller til jord, så detter ingen alene.

Jeg vil ikke tale lettvtint om det uforståelige som skjer. Men jeg klamrer meg til at Jesus sa at hvert av våre hårstrå er talt (Matt 10,29-30). Hvert løvblad som danser ned til bakken er omsluttet av Guds hånd. Og jeg synger med salmen «Ikke en spurv til jorden»:

*Tro det når håp går under uten å reise seg:
Ikke en spurv til jorden! Det er et ord til deg.*

BEREDSKAP OG SIKKERHET

Dette skal ikke handle om 'objekt-sikring' og beredskap på nasjonalt nivå, nei, politikk får vi holde oss unna her i menighetsbladet. Men noen tanker om vår indre beredskap passer jo inn. Da er vi på trygg grunn.

Prest Sunniva Gylver forteller i et intervju med Vårt Land om det hun kaller eksistensiell beredskap. Det er et begrep hun begynte å bruke for mange år siden. Noe hun ønsket å ha: En **bevisstgjøring** rundt det hun tror på og brenner for og som er verdt å bygge livet på. Det er viktig å stoppe opp midt i hverdagens travelt og krav og stille spørsmålet - Hvem og hva får min tid, mine krefter og lojalitet?

Presten møter mennesker i vanskelige livssituasjoner, og opplevde selv

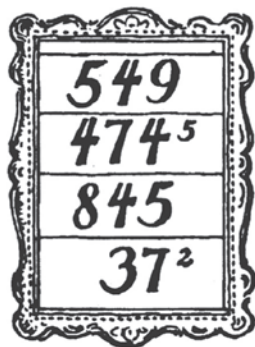
hvor skjørt livet er da hun ble alvorlig skadet i en trafikkulykke for en tid siden. Hun er tilbake i jobb, men krefter og utholdenhet er ikke som før. Etter ulykken er hun så avgjort blitt enda sikrere på hva som betyr noe. Det er så mange stemmer som gir råd om det problemfrie liv og som forteller oss at vi kan ha full kontroll. Men motgang og smerte er en del av livet. "Forsoner vi oss med livet på godt og vondt og er bevisste på hva som gir **mening og tilhørighet**, kan det gi oss en eksistensiell beredskap", sier Sunniva Gylver.

Danskenes Piet Hein sier det på sin måte: "Det finnes en ro, som kun beror på, at man er tro mot det man tror på."

Torill Bjørn

Min Salme

Må din vei komme deg i møte

Salmen «Må din vei komme deg i møte» er en gammel irsk folketone, der teksten er basert på en vakker keltisk velsignelse. Den ble oversatt til norsk av Hans Olav Mørk.

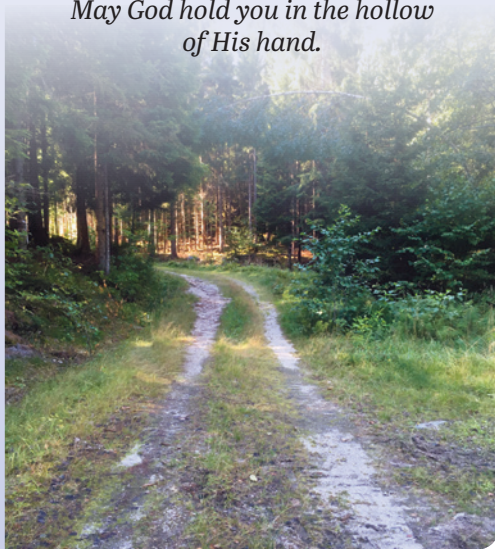
I en tid da regnet enten uteblir eller kommer i alt for store mengder er det på sin plass å be om at regnet må «falle vennlig mot din jord». Salmen har en enkel, men nydelig melodi og en sterk tekst. Det er mange år siden jeg hørte den første gang, og den har fulgt meg siden. Jeg synes det er en flott salme å synge ved avslutning på samlinger, som en kveldssalme hjemme, eller som en velsignelse før en reise. Den handler om at Gud viser omsorg for naturen og for oss.

Ingeborg Barland Linnerud

Må din vei komme deg i møte,
vinden alltid være bak din rygg,
solens lys leke på ditt kinn,
regnet falle vennlig mot din jord.
Og må Guds gode hånd
verne om deg til vi møtes igjen.

NORSK SALMEBOK 2013 NR.624

*May the road rise to meet you
May the wind be always at your back
May the sun shine warm upon
your face,
The rains fall soft upon your fields.
And until we meet again
May God hold you in the hollow
of His hand.*

Det skjedde...

JUNI

I skrivende (eller fortellende) stund ser jeg tilbake på en lang, varm sommer. Allerede den 3. juni er det skikkelig sommertemperatur. Da velger menigheten å sette seg utendørs under den tidlige gudstjenesten. De sitter rett ved inngangen min, så jeg kan følge med på alt som skjer. De kaller det Skaperverkets dag. Egentlig kunne vi feire skaperverket hver eneste søndag, sier presten. Og jeg er helt enig. Jeg setter så pris på den grønne fine kirkegården og alle de blomsterpyntede gravene. Jeg lytter til fuglesangen, og kjenner vinden som smyer seg svalt rundt veggene mine. Jeg ser utover skogbygda Sannidal og bekken i Kirkedalen, og kjenner at jeg blir varm om hjertet. De som har kommet til gudstjeneste synger «Den blomstertid nå kommer», og jeg nynner med i den så godt jeg kan.

Fjorten dager senere flytter menigheten inn i kirken. Ja, de har jo vært hjemme i mel-lomtiden, da. Denne søndagen, nær Sankt Hans, snakker presten om nettopp han som

denne dagen skal minne oss om, døperen Johannes. Hvem var han egentlig, lurer nå jeg på. I dag ville vi vel sagt at han hadde en jobb som gav han høy status. Da er det lett å bli overmodig. Men Johannes sa: «Et menneske kan ikke få noe uten at det blir gitt han fra himmelen. Han (Jesus) skal vokse, jeg skal avta.» Døperen Johannes fikk en ublid skjebne. Jeg vil ikke tenke mer på det....

I siste del av juni skjer det ting på kirkegården. Det blir kjørt på jord rundt på flere felter. Jeg har hørt si at å klippe gresset på Sannidal kirkegård fortoner seg nærmest som å kjøre berg- og dalbane med klipperen. Det er store ujevnheter og søkk som nå fylles med jord og blir sådd til. Tenk så fint det kommer til å bli når gresset spirer og vokser til!

JULI

På månedens første dag er det gudstjeneste igjen. Denne søndagen er det Gunnar Ajer fra Lunde som er organist, og da vet jeg at jeg og menigheten får både i pose og sekk. Det blir både orgelspill, pianospill og solosang.

Fjorten dager senere er det Kjølebrønd blåsegruppe som står for musikken. Dessverre får jeg ikke huse dem denne dagen, for gudstjenesten er oppe på Bygdetunet. Det er en akseptabel avstand. Det er mange som er samlet på Bygdetunet, også dåpsbarnet Ola. For tre år siden skulle storebroren hans også bli døpt der oppe. Regn og kaldt vær den gangen gjorde at alle måtte søke ly hos meg. Jeg er så storsinnet at jeg denne dagen unner dåpsfamilien både fint vær og flott ramme rundt den høytidelige handlingen som en dåp er. Hørte også si at noen snille mennesker sørget for kaffe og kaker i det fri etter gudstjenesten.

22. juli er en spesiell dag for mange. Men denne dagen snakkes det ikke om terroren som skjedde i Norge for 8 år siden. I hvert fall ikke innenfor mine fire vegger. Skjønt, prest Harald Monsen snakker også om onde hand-

linger. Teksten denne dagen er om kvinnen som de skriftlærde og fariseere hadde grepet i ekteskapsbrudd. De kom til Jesus med henne og spurte om det ikke var sånn at hun måtte steines, slik som Moseloven påbød. Jesus svarte så klokt at de alle måtte gå beskjemet hjem: «Den av dere som er uten skyld kan kaste den første sten.»

- Vi steiner ikke mennesker i vår tid og i vår kultur, sier prest Harald. Men vi henger folk ut i sosiale medier og fratar dem all ære. Sterke ord. Sterk tekst.

Jeg skulle ønske at flere hadde fått høre dette.

AUGUST

Den første søndagen i august er det dåp igjen, og nå tar dåpsfamilien og andre plass i kirkebenkene mine. Lille Elise som er tre måneder gammel er hovedpersonen denne dagen. Ja, vi hadde ikke klart oss uten presten heller, da. Han heter Arne (Lauvhjell). Vi er godt kjente. Jeg liker prekenene hans.

Sommeren er også tid for bryllup. Alle som har blitt viet her hos meg denne sommeren har fått oppfylt sitt ønske om fint vær. Jeg blir nesten litt lei meg når regnbygene kommer den tredje august-lørdagen. Til alt overmål blir det strømbrudd. Organist Hannah Carding må bruke kirkens piano i stedet for orgelet. Men både strømmen og sola dukker opp etter hvert, og det blir garantert en minnerik dag for brudeparet.

Den neste presten som skal ha gudstjeneste denne måneden heter Kjetil Helland,

og han er sokneprest i Drangedal. Han har vært her en gang før, men det er veldig lenge siden. Han sier litt humoristisk at han har lært sin sønn at «når noen kommer på besøk til oss, så gjør vi sånn vi pleier å gjøre. Og når vi går på besøk til andre, da gjør vi slik de pleier å gjøre.» Så da får menigheten i Sannidal det akkurat slik de ønsker. Presten er jo bare på besøk..... Hannah Carding er organist, og denne kvelden skjer det ikke noe uforutsett. Ikke bare er hun god til å spille, hun er en svært dyktig sanger også. Far Robert bruker frikvelden til å være med henne, og akkompagnerer på orgel. Det er vakkert å høre på.

Hele denne varme, solrike og tørre sommeren har jeg gledet meg til å se at det som ble sådd til i juni skulle spire og bli grønt. Jeg har gledet meg til å se en vakker kirkegård. Men den har vært mer brun enn grønn.

Hadde ikke noen kommet hit både tidlig og sent hele sommeren for å vanne blomstene på gravene hadde det virkelig sett stusslig ut!

I slutten av måneden er det Vingårdssøndag. Philip på 8 måneder døpes.

Jeg synes det er aktuelle tekster som leses denne dagen. «Paulus plantet, Apollos vannet, men Gud ga vekst!»

Jeg trekker parallellen til kirkegården og tenker at jeg kunne holde en preken om dette. Men det blir for komplisert. Jeg får nøye meg med å takke for at det grønnes rundt meg.

*Sannidal kirke –
i samarbeid med Kari Skarvang.*

speiding i 80 år

i Sannidal – starten

Sigurd Haugom er 91 år nå, og husker godt fra den første tida med speidervirksomhet i Sannidal. Han forteller gjerne om dette til Menighetsbladet.

Kan du huske ditt aller første møte med speiderarbeidet i Sannidal, spør vi, og dermed er Sigurd i gang med å fortelle.

Jeg var jo litt for ung til å være med i første omgang, men jeg fulgte jo med. De hadde jo oppretta speidertropp i Kragerø, og flere av de var jo inne i Sannidal og prata med presten, for å få de til å starte opp med speidern her. Det var Egil Kristensen, en som hette Stavdal, og en tredje, Gunnulfsen. De tre var kon-taktmenn, så vidt jeg har oppfatta, for Tande, og de var inne der flere ganger. Etter at vi hadde kommet i gang, kom de og

besøkte oss. Det tror jeg var starten. Jeg tror dette var et par år før Sannidal speider-gruppe ble oppretta offi-sielt i 1938. Du

vet "Haukene" den eldste patruljen, som min bror Torgny var med i, hadde turer før det. Turen til Nissedal i 36 var ikkje jeg med på, men Torgny var med. Det var den første skikkelige turen de hadde, og

de skulle reise fra Nes-landsvatn Stasjon. Torgny hadde rota seg bort og kom ikkje med. De andre kom seg ombord, og toget måtte gå. Tande ringte etter på fra stasjonen opp til stasjonsmesteren, og joda, han hadde observert en

*Nissedal 1936:
Guttene på bildet –
sammen med Torkell –
Tande - er Henning Bø,
Alf Bakken, Olaf Høyesen,
Anund Haugen, Egil Tor-
bjørnsen og en ukjent.*

speidergutt som sveiv der oppe, og han sendte ham med neste tog.

DEN FØRSTE KRETS-LEIREN

I 1938 ved Nomevann var de på kretsleir som offisiell tropp. Jeg var vel 11 år den gang, jeg husker fotballkampene, og jeg husker en ekskursion vi hadde til Ulefoss Jernverk. Der fikk hver tropp eller patrulje en gryte som minne om det. Det var en liten gryte, en suvenir nærmest, som kunne ta rundt en halv liter, en støpejernsgryte, ei forminska utgave av den som vi lånte av Gudrun Eikeland, da vi hadde troppsleir i 45, på Eikeland. Det var vel en modell som gikk igjen. Jeg husker min mor hadde en slik stor klesgryte nede ved tjenna, med tre bein under.

TELTIVET PÅ DEN TIDA

Vi hadde jo de pyramideteltene, og kom vel utav det. Vi hadde jo ikkje soveposer og sånt da, og jeg husker at vi hadde sammensydde ulltepper. Vi holdt godt varmen i de. Hva vi hadde som underlag det kan jeg ikkje huske, om det var noe, det var ikkje så nøye på det.

Det var også en tur til Gaustadtoppen, i 39. Både "Hauk" og "Ørn" var med da. "Ørn" hadde vel forholdsvis kort levetid, Jeg tror de blei absorbert av Haukene, de var nokså jevne i alder også, de.

SPEIDERMØTENE

Troppsmøtene våre, og patruljemøtene - de styrte vi jo sjøl, og på troppsmøtene fikk vi forskjellige oppgaver. En av patruljene var ansvarlige for et underholdningsinnslag, og det fungerte i grunnen nokså greit, det. Hvis det ble litt tynt av og til var jo ikkje Tande snauere enn at

Kretsleir ved Nomevann 1938: Til venstre ser vi Sigurd Haugom.

han steppa til med litt av hvert. Det tok han på sparket. Jeg husker blant annet en gang, da hadde han et kåseri om astronomi, om stjernehimmelen, om planeter og fiksstjerner og lysår, hva det var for noe, osv. Det syns vi var veldig interessant. Jeg husker også en opplesning, en føljetong, den tok også troppssjefen seg av. Han leste fra ei bok som Mikkjel Fønhus hadde skrive, "Beveren bygger i Svarttjenn" Den syntes vi var veldig spennans å høre på. Han hadde evnen til å sette seg inn i dyrets mentalitet, og se verden gjennom beverens øyne. Det var veldig interessant, det! Den hadde jo en litt lokal tilknytning, i og med at Fønhus kunne arbeide med den boka og hadde tilhold oppi Drangedal, opp forbi Vefall. Han bodde der hos en mann som het Ole Heia. Vi var vel 10 - 12 år på den tida. Det var jo før krigen, dette her.

Speiderloven var jo aktuell. Jeg husker det såvel ordrett jeg. Jeg husker det var passuser med at "en speider skal være sanndru, hans æresord skal alle ubetinget kunne stole på", og en annen som

>>

Den første speiderhytta (1941).

lyder no sånt som at “en speider er ren i tanker, ord og gjerning”, men sammenhengen videre husker jeg ikke. I den forbindelse kan jeg jo nevne at avslutningen av troppsmøtene, blant annet, ble jo alltid avsluttet med speiderbønnen, og denne ble sunget. Det var jo “Kjære far i høye himmel, hør mitt hjertes stille bønn” Til slutt var det troppssjefen som sa “Speidere, vær beredt!” hvortil alle svarte “Alltid beredt”.

DEN FØRSTE SPEIDERHYTTA

Ja, den første speiderhytta, opp forbi Gimle, vi gikk opp derfra. Det var en dugnad som foreldrene hadde der for å få den oppført. Det var vel Gudmund Haugen, far til Anund, stasjonsmester på Sannidal stasjon, som hadde det finansielle grunnlaget eller oversikten. Han forskuterte en hel del. Og så var det bygging av den. Alf Bakken var en av “Haukene” den gang, og hans far var jo byggmester, og bror hans igjen var Ola Bakken, han budde jo rett over Torsdalsstjenna, vettdu. De var bygningsmenn på den tida, og de sto vel for oppføringen, for det meste.

Fundamenteringen var vel gjort av andre. Det var vel foreldrene til speiderne som var med på dugnaden. Jeg vet min far var med å malte. Tande hadde tegnet en tegning til dette bygget, og en som malte der, hadde han fått med. Der hadde han fått så tydelig fram, du vet, det var ikkje kjele-dress eller slike ting den gangen, det var gamle klær, gammel dress eller sånn, og der var det en splitt i jakka bak, nederst, det var jo lissom “inn” det kanskje, da au. Det var ikkje tvil om hvem det var....

Jeg husker det var laget et dikt, eller en sang om speiderhyttas opprinnelse. Jeg husker åssen den begynte, for det var vel på en fest når hytta var ferdig, at den ble den servert, og den begynte vel slik: “Oppi skauen til Martin på Bufjell Har nå speidrane fått seg et hus”.

SAMARBEID OG FELLESSKAP MED KRAGERØ -SPEIDERNE

Ja, vi var jo veldig formelle den gangen, og speideraspirantene skulle jo bli opp-tatt som speidere. Det var jo en høytidelig affære. Det foregikk i Kragerø, jeg tror det var på bedehuset der oppe imot

Bjørnebyen. Den høytidelige seremonien foregikk oppe på podiet der, når vi ble innlemmet i speideren. Det var Kragerø som hadde lokalitetene og som hadde en viss erfaring med slike arrangement. Jeg husker det var litt høytidelig, med pianomusikk og, og det var jo ikkje noe vi var vant til. Så vidt jeg husker, var dette opptaket til speidern.

Sånt som St.Georgsdag og slikt, for eksempel, det ble, i hvert fall før krigen, feiret sammen med Kragerø, det var gjerne et skikkelig arrangement, det, med mars gjennom gatene, og avslutning også, så vidt jeg husker, oppe på bedehuset på Bjørnebyen.

DAGENS GODE GJERNING

Dette var jo en litt artig tildragelse: Du vet, man blir jo veldig engasjert og opptatt av det å være speider, og dette med “dagens gode gjerning”, det var vi fokusert på i starten, særlig, husker jeg, og den tok vi nokså alvorlig, men det var ikkje alltid like godt å peke på den tingen man kunne gjøre, og betegne den som en “god gjerning”. Da husker jeg, dette måtte vel ha vært litt før krigen, kanskje i 38 eller der rundt, da var det speilglatt på veien her ute, det var på vinteren. Jeg fikk se da, ei eldre dame som kom vaklandes og stiltra seg forsiktig forbi der. Vi budde jo da nede ved Tjennsletta, og da slo det

meg at “her var muligheten til dagens gode gjerning”. Jeg husker at jeg grep sparken, gikk ut og tilbød skyss oppover. Ho så på meg og takka til, og så barka det da opp Holtbakkane, vet du, og opp forbi Kloppkjær og Holtsletta. Så skulle ho inn på butikken der borte, Haugtun Landhandel het det den gangen. Jeg var ikkje så helt sikker på hvem ho var, men jeg visste jo at ho var ovafra der. Det viste seg å være Laurine Moe, men..... Dattera hennes, Anna Nilsen, hadde jo Haugtun Landhandel den gangen. Og ho Laurine, om ho fant på det underveis, eller om det var reelt vet jeg ikke, men i hvert fall, skulle ho inn på butikken der. Det viste seg seinere at ho hadde vært så livredd under den farten over Holtsletta og ned Pøddøla. Det gikk fort det, vet du, på det glatte føret, og så hadde ho jo selvfølgelig beretta det til dattera da, på butikken der, og ho hadde igjen fortalt dette til min mor, så jeg fikk det den veien, jeg. Det var liksom “dagens gode gjerning” og om det var det, var vel absolutt tvilsomt, det. Ho hadde i hvert fall vært skikkelig redd.

Det var jo en litt artig tildragelse, for jeg tenker jo på hvor alvorlig en tok dette på det tidspunktet. Jeg bare lurer på om ikkje det er bestemor til Lars Jacob, Laurine Moe. Jeg tenkte jeg skulle fortalt han det, en gang.

Trond Stensvold

Nissedal 1936.

KONFIRMANTER

FREDAG

17:15 Avreise
18:00 Ankomst Fjordglimt
19:00 Konflogg
20:00 Middag
22:00 Smuk-Kveld
23:15 Snacks
00:15 Kveldsbønn (Sven)

LØRDAG

09:00 Frokost
10:00 Morgensamling
10:15 Konflogg
11:00 Aktiviteter
13:00 Lunsj
14:00 Fritid
16:00 Konflogg
17:00 Blåtur
18:00 Middag
23:00 Kveldsbønn

SØNDAG

09:00 Frokost
10:00 Pakke/Rydde
11:00 Gudstjeneste
12:30 Lunsj på trappa
13:00 Hjemreise

*Dette skal
vi gjøre
på konfir-
mantleir på
Fjordglimt.*

Full aktivitet på Fjordglimt.

Hit gikk turen i det blå! Konsert venter...

Hva er det han sier?

Konfirmant-presentasjon i Sannidal kirke 9. september

FOTO: SVEN LUDVIGSEN, HARALD GULSTAD OG JANNICKE SUNDBØ.

Brudepar

*Kari Linda Bråtane og
Eirik Schrøder Hansen giftet seg i
Sannidal kirke 30. juni 2018*

*Kathrine Ødegård og
Ruben Hofslie Eikeland ble viet i
Sannidal kirke 14. juli 2018.*

*Anja-Helen Haave Forland og
Freid Are Eggum giftet seg i
Sannidal kirke 18. august 2018.*

KJØLEBRØND BEDEHUS – 100 ÅR

«Tanken om et bedehus i Kjølebrønd hadde foreningene (Ungdomsforeningen og Avholdslaget) hatt lenge, og på et styremøte i november 1912 ble bruk av penger i Sannidal sparebank drøftet. Beløpet var kr. 419,-. Man ble enige om å velge en komité på 6 medlemmer, til å se på mulighetene for å få bygd et bedehus. De som ble valgt var: John Solberg, Knut Dobbe, Johan Brekka, Kristen Falkenberg, Richard Håvet og Knut Skarvang. De fikk rett til å bruke midlene etter beste skjønn.»

Slik åpner beretningen om arbeidet ved Kjølebrønd bedehus gjennom 100 år. Den er ført i pennen av Kjellfrid Nyhus, som framførte den ved jubileumsfesten på bedehuset. En fyldig og god beretning som høstet mange lovord.

Det fortelles at den mannsdominerte komiteen ble utvidet med 3 kvinnelige representanter. Da Kvinneforeningen

ble bedt om å gi et bidrag til bygging av bedehuset satte de som betingelse at de måtte bli representert i komiteen. Sånn gikk det til at Karen Barland, Marie Ødegården og Elise Skarvang ble kvinner forut for sin tid.

Litt om byggingen av bedehuset – klipet fra beretningen:

«...på møte 18. april 1913 ble det vedtatt at noen av komiteen skulle forhandle om tomt. Veiskillet Dobbeveien/hovedveien lå laglig til og man ble enig med Lars Bråten om dette. Kjøpesum var kr. 300 og de ble enige om at Lars Bråten skulle gi kr. 25 til bedehuset. Kontrakt ble skrevet og vedtatt. Bygget skulle være 14 meter langt og 8 meter bredt.

Etter anbud ble arbeid med grunnmuren gitt til Anton Holt for kr. 300. Da skulle stein, trolig fra Falkenberg, kjøres fram, og kretsens folk gjorde det gratis. Tømmeret ble kjøpt av Jens Skarvang for kr. 10 pr. lod på rot. Det stod ved Krok-

vann, og frivillige møtte opp for å hogge, 18 karer første dag. Elise Skarvang serverte gratis kaffe. Hogsten var ferdig på to dager, og Knut kjørte tømmeret til vannet. Frivillige fikk det ned til sagbruket hvor det ble skåret. Thor Håvet var høvelmester og Thomas Kjærra var sagmester, de ble byggmestere for bedehuset. Flere var med på arbeidet.

Da Johan Brekka kom til Skarvang for å vise regnskap for tømmeret, sa Jens at tømmeret var gratis, og attpåtil ga han kr. 150 til bedehuset. Det var en meget stor gave, som man takket Jens Skarvang og Gud for.»

Bedehuset stod ferdig i 1918 og ble da av komiteen overlevert til Kjølebrønd Indremisjon som deres eiendom. I statuttene for indremisjonen heter det at «det skal være et sted for det kristne arbeide innen kretsen, til fremme av Guds rikes sak.» Innvielsesfesten ble holdt 4. august 1918. «Det kom så mange på festen at de etter kaffen samlet seg ute, hvor det vekslet med sang og musikk og hilsener fra flere.»

Sang og musikk har alltid vært viktig i Kjølebrønd, og beretningen forteller om musikkvirksomhet helt fra 1920-åra. Blandakor, mannskor, musikkforening og strykeorkester. Erling Mørland var en sentral person i dette.

Orgel kom tidlig på plass på bedehuset. Thor Lien har spilt her i mange år, og var også «organist» ved jubileumsfesten.

Og så var det foreningslivet, da. I beretningen nevnes utallige foreninger som har virket i Kjølebrønd, også før bedehuset ble bygget. Misjonsforeninger og avholdslag, kvinneforeninger, ungdomsforeninger og barneklubber.

Vi siterer fra beretningen: «Kjølebrønd Indremisjon i samarbeid med Lindheim valgte i 1889 å stå direkte under Langesundsfjordens Indremisjons-selskap. De hadde til vanlig brukt både lokale og utenbygds talere. Nå kunne de be om besøk av emissærer fra selskapet» ««Med bedehuset ble det lettere å arrangere møter. De andre foreningene i Kjølebrønd ble også flittige brukere av

Bedehuset. Den kristne ungdomsforeningen, Santalmisjonen (som også hadde barneforening i mange år), Indre og Ytre Sjømannsmisjon og Avholdslaget hadde møter, basarer og fester der. Kvinneforeningen ble stiftet i 1876 og brukte bedehuset til fester, basarer og misjonsuke hvert år. Når emissærene kom ble de innlosjert, vanligvis hos formannen i foreningen, og besøket kunne vare fra 1 til 2 dager, og en hel uke når Misjonsuka ble holdt. Den samlet oftest mange folk» ... «For Kjølebrønds kristne ungdomsforening som var stifta i 1908, ble Bedehuset en viktig arbeidsplass. Statuttene lignet på Indremisjonens, men noe friere hva gjaldt møter og deres innhold. Der ble holdt foredrag og opplesning.».... «Søndagsskolen starta opp i 1943. Lærere ble valgt av kretsens folk.» «Da søndagsskolen slutta i 1997 var allerede Tirsdagsklubben i gang. Møtene var på bedehuset og ungene var aktive og laget mye artig. Noe ble dekorasjon her på bedehuset» ...

Beretningen forteller også om manns- side og kvinneside i forsamlingen. Og foregangskvinnene fra ca. 1913 skulle bare visst at Indremisjonsforeningen

ikke fikk kvinnelig styrerepresentant før i 1982.

Tilbake til jubileumsfeiringen. Det var en flott markering for jubilanten, som fikk mange hilsener. Inge Bakken hilste fra Kjølebrønd Vel, og poengterte den betydning institusjonen Kjølebrønd bedehus har hatt for alle i bygda. «Men jeg tror nok hatten jeg har på meg har vært her oftere enn det jeg har», konkluderte han humoristisk. «Den tilhørte nemlig min far.»

Randi Egeland fikk også fram smilet da hun fortalte om hankatten som fulgte etter henne da hun skulle på møte på bedehuset. Hankatten ble sittende på utsiden og skrike. Predikanten ble tydelig stresset. Alle forsøk på å bære den vekk var fånytt. Selv da den ble stengt inne på utedoen kom den seg ut og fortsatte sin «kattesang».

«Husorkesteret», Kjølebrønd Blåsegruppe, var på plass under jubileumsfeiringen, og spilte blant annet *Barnatro*. Denne ble også spilt ved deres første opptreden på bedehuset, sensommeren 1960. Da var navnet Kjølebrønd skole-

musikk. Faktisk var 4 av dagens medlemmer med også den gangen.

Nils Tore Andersen var kveldens taler. Og som alltid i Kjølebrønd var det god servering, denne gang snitter og hjemmebakke kaker.

Og alle var enige om at det hadde vært en trivelig fest.

Kari Skarvang

gullkonfirmanter

I SANNIDAL KIRKE

SØNDAG 9. SEPTEMBER 2018

Foran fra venstre sitter: Magnhild Kristine Brubakken, Eva Malmhaug Johannessen, Anne Torunn Brekke, Inger Støyl Nilsen, Sogneprest Michael Wohlenberg, Liv Oddrun Grønåsen, Grethe Glasse, Solveig Skarvang, og Åshild Thorsen.

Andre rekke fra venstre: Liv Austegard, Hanne Borghild Pedersen Anker, Bodil Eidet Dypedal, Marit Haugom Christensen, Sylvia Kristin Kivle, Anne Kristin Tyvand Evensen, Inger Lovise Sandland Grønaasen, Marit Halvorsen, Ragnhild Løvdal og Ingunn Larsen.

Tredje rekke fra venstre: Morten Pedersen, Kjell Ove Heistad, Rolf Vibeto, Johan Romnes Ellingsen og Jon Fuglestveit.

Bak fra venstre: Rolf Martin Gustavsen, Jostein Fossen, Arne Menstad, Øyvind Olsen, Arild Isaksen, Reidar Hansen og Tor Olav Eikeland.

FOTO: FOTOGRAF JAN HASSELEID

Dette skjer I SANNIDAL SOKN

ONSDAGSKLUBBEN

Alder: Fra 4 år

Annenhver onsdag kl. 17.00 – 19.00 på Mo bedehus

03.10, 17.10, 31.10, 14.11, 28.11

Kontakt: Anne Vollebæk Lofthaug –
tlf. 905 67537

SANNIDAL SOUL KIDS (tidligere barnekoret)

Alder : 4-10 år

Torsdager i Sannidal kirke fra
kl. 17.30 – 18.45

Kontakt : Hildegunn Wangen –
tlf. 414 16214

JUNTOS – SANNIDAL SOUL CHILDREN

Alder: Fra 5.klasse .

Øver hver torsdag i Sannidal kirke,
fra kl. 18.30 – 20.15

Kontakt : Kristin Wohlenberg –
tlf. 906 58617

SMUK –

SANNIDALMENIGHETSUNGDOMSKLUBB

Alder: Fra 8. klasse .

Fredager kl. 19.00 – 23.00 i Kirkestua,
Sannidal

Kontakt: Kristian Barland – 948 97609

KRIK

Alder: Fra 8. klasse .

Onsdager kl. 19.00 - Sannidal samfunnshus

MENIGHETSKORET LAUDATE

Onsdager fra kl. 19.00 i Kirkestua

Kontakt: Robert Czyz, tlf. 992 71514

ÅPEN KIRKE – KVELDSBØNN

Åpen kirke torsdager fra kl. 21.00

Kveldsbønn fra kl. 21.30

Kontakt: Stig Bråtane Lemvik –
tlf. 958 15211

UFORMELLE SAMLINGER PÅ MO BEDEHUS

En tirsdag i måneden – fra kl. 11.00

Høst 2018: 23.10 og 20.11

Kontakt: Anne Vollebæk Lofthaug –
tlf. 905 67537

eller Sigrunn Bråtane – tlf. 35 99 20 45 –
tlf. 906 18757

MO BEDEHUS

Torsdagsmøter – hver torsdag kl. 19.00

Kontakt: Olav Bråtane – tlf. 975 93260

KJØLEBRØND BEDEHUS

Kontakt: Kari Skarvang – tlf. 416 33056

Se ellers utfyllende informasjon på www.sannidalkirke.no

Sannidal menighetsblad 1968

FIN FEST

Folk er snart villige til å stå på hodet for å underholde de unge, men dessverre er det ikke alltid samme syn for å underholde de eldre.

Derfor setter man kryss med hjerte rundt i almanakken, når det gjøres: f.eks. slik som da Kil Vel arrangerte slik fest torsdag 11. januar.

En del ble vel skremt av kulden, men de som ikke ble det, angret ikke på at de hadde tatt ut.

Bevertning og underholdning var så festlig som det må bli, når en overlater kjøkkenet til de rette damer og underholdningen bl.a. til

Sannidals-trubadurene.

Hjertens takk.

Lapskaus-spiser.

Sannidal menighetsblad nr. 1 1968

Man skal være optimister. Jeg Hørte om en i fjor som syntes det så så svart ut, helt til han fant ut at det mørke han så, bare var fluelort på brilleglasset.

La oss møte opp i 1968 med blankgnidde brilleglass.

Jeg for min del gnir både briller og hender av glede, når jeg ser årsregnskapet for Menighetsbladet, og takker alle glade givere, sier Øre Kronibus.

Sannidal menighetsblad nr. 1 1968

FRIMODIG YTTRING

Særlig etter den tragiske ulykken på Måneliheia har jeg tenkt meget på en ting: Hvor gamle må barna være i vårt samfunn før de får lov til å ha fritids-interesser?

Når voksne eller unge vil sparke fotball, lages det fotball-bane til dem. Når voksne eller unge vil gå på ski, bevilges det til lysløype for dem.

Men når barn vil renne på rattkjelke, så lages det IKKE akebakke til dem.

Mitt forslag er: I tettbebyggelsene ryddes det med bulldozer en bakke på hundre meter eller to, og den brytes ved hvert større snefall slik at den er ake-klar.

Tenk hvor glade barna ville bli, og hvor trygge foreldrene ville bli!

Og denne investering i trygghet og trivsel er i forhold til det dom bevilges til voksne sportsinteresser minimal.

Når ikke dette er gjort for lenge siden, skulle vel ikke grunnen være at de små ikke har stemmerett?

Foreldre, vis at dere har!

Mo-Tor

Sannidal menighetsblad nr. 2 1968

En teologisk kandidat var oppe til eksamen, og fikk til oppgave å oversette Johannes evangeliets 2. kapitel.

Han var nok ille nervøs, for da han kom til 16. vers, hvor det står: «gjør ikke min Fars hus til en handelsbod», så sa han: «gjør ikke min Fars hus til et kremmerhus».

Etter denne historien tør ikke din venn nevne penger i dag, men sier bare: GOD PÅSKE!

Hilsen Øre Kronibus

Sannidal menighetsblad nr. 3 1968

STOR SJOMANNSFEST I KIL

25. april kl. 19,30

Denne kveld er det sjømannsmisjonens grand fest går av stabelen i Sanitetshuset.

Det blir film fra Sjømannsmisjonens arbeide, kretssekr. Narum kommer og en sjømannsprest på land. Stor aftentrekning. Trekning av storgjenstandene som har vært tatt lodder på rundt i bygda (noen ganske få lodder blir igjen til den kvelden også).

Bevertning. Sang av STAUHEIM og NILSEN. Vi vil uttrykke vår deltagelse til deg som ikke kankomme.

Sannidal menighetsblad nr. 4 1968

SATT MED HATTEN PÅ I KIRKEN!

-På et møte i min kirke kom det en gang en mann inn og satte seg ned uten å ta av seg hatten. Kirketjeneren gikk bort til ham og hen-ledet hans oppmerksomhet på dette faktum. Smilende, unnskyldende og takkende tok mannen hatten av. På denne måten ble han kjent med kirketjeneren

og derigjennom også med en del andre av kirkens medlemmer.

En tid senere spurte kirketjeneren ham om han den gang ikke var oppmerksom på at han satt med hatten på, og ble forbløffet over mannens svar:

-Jo, det visste jeg meget godt; men i femten år har jeg vanket i denne kirke uten at et eneste menneske noensinne har hilst på meg eller snakket til meg. Derfor pønsket jeg ut dette med hatten for å tvinge noen til å tale til meg.

Sannidal menighetsblad nr. 5 1968

Forleden dag, sa jeg takk og lov. Det var da jeg kom til å tenke på kollekt-taleren som var så ufin at han sa: «Når jeg ser på dere, skulle jeg tro det var bare rikfolk; men når jeg ser i kollekten skulle en tro det var bare fattigfolk.»

Det var da jeg sa, takk og lov at jeg er i Sannidal, så jeg slipper å være ufin, sier din venn

Øre Kronibus

Sannidal menighetsblad nr. 5 1968

SANNIDAL HISTORIELAG

Lagets første møte var den 20. aug. 1942, på Kil skole. Det var en god del som tegnet seg som medlemmer, men flere av disse er nå borte, og det er bare en liten gruppe som har holdt laget vedlike.

Oppgavene var å samle gammelt fra Sannidal og skaffe midler til Bygdeboka. Senere kom arbeidet med reising av et Bygdetun. Dette har jo fått en enestående fin plass og blir meget brukt.

Vi trenger flere medlemmer, og skulle noen ha interesse av å være med, kan de melde seg til Thomas Wasdøl, Ole Dobbe, Halvor Gjerde eller Halvor Holt utover høsten. Vi lager en hyggelig kveld i juletida.

Så trenger vi noen til dugnadsarbeid på bygdetunet en gang i oktober (når elgjakta er slutt). Thomas Wasdøl som alltid har vært en særdeles dyktig og god mann her, vil finne en passende dag og få den kunngjort.

T.

Sannidal menighetsblad nr. 7 1968

**STØTT VÅRE
ANNONSØRER,**
de støtter oss!

Vi gir deg Kvalitet & Erfaring

SKILBREI BYGG A/S

90 73 26 34

ingemund.skilbrei@kebas.no

*Kragerø & Drangedal
Begravelsesbyrå*

– etablert 1960 –

*Verdighet ved
livets slutt*

www.bkd.no

Vakttelefon hele døgnet, 7 dager i uken: **35 98 21 94**

TRAFO
arkitektur

www.trafoarkitektur.no

SPAREBANKEN SØR

LINKJENDAL BILFORRETNING AS

– Det komplette bilsenter –

Gamle Sørlandske 74, 3766 Sannidal. Tlf. 35 98 68 50
post@linkjendal.no • www.linkjendal.no

SKAGERAK TREPLEIE

- Trepleie • Trefelling • Stubbefresing
- Vedlikehold av grøntanlegg
- Landskapspleie • Skogkultur

PEDER AARØ

Tlf. 90 76 15 76 KRAGERØ

www.skagerak-trepleie.no

Lars Dobbe: 906 58 905 • lars@vive.no

Vi arbeider med;

 VENTILASJON, INNEKLIMA, VARME OG ENØK

SKAGERRAK SPAREBANK

DRANGEDAL
SPAREBANK

www.drangedalsparebank.no

Direktesalg GRAVSTEINER

Tlf. 35 99 04 04 • Fax 35 99 83 44

Salg nye og brukte biler • Reparasjon av lette og tunge kjøretøy • Hydraulikkslanger • Valvoline oljeprodukter • Batterier • Dekk • Rekvisita

Sannidal Auto as

Tlf. 35 99 07 34 • post@sannidalauto.no • www.sannidalauto.no

Terje Pedersen

Tlf: 901 36 115

terje.flisogmur@gmail.com

Sannidal Bilverksted og bensinstasjon

www.sannidal-bilv.no • post@sannidal-bilv.no

Tlf. 35 98 65 00

VOLVO

Sjekk Punkt
BILVERKSTED

Bygg og Tømremester O.Waasj

Tlf. 35 99 22 22 / Mob 90 17 36 75

Tlf. 950 44 749 • post@lomu.no • www.lomu.no

Slekters gang

DØPTE:

15.07.18 Ola Furumo Sundstøl
05.08.18 Elise Therkelsen Rønning
26.08.18 Philip Ferreira Bratland
09.09.18 André Hokholdt

VIGDE:

16.06.18 Nina Lindheim Johansen og Jonas Kivle
30.06.18 Kari Linda Bråtane og Eirik Schrøder Hansen
07.07.18 Grethe Linnea Gamst og Ronny Hamre Olsen
14.07.18 Irene Larsen og Tony Nordseth
14.07.18 Kathrine Ødegård og Ruben Hofslie Eikeland
18.08.18 Anja-Helen Haave Forland og Freid Are Eggum

DØDE:

18.06.18	Rigmor Klausen	f. 1928
28.06.18	Anna Marie Larsen	f. 1931
05.07.18	Fred Wäsjo	f. 1973
15.07.18	Thorvald Isak Kristensen	f. 1938
16.07.18	Signe Baann	f. 1919
18.07.18	Nils Einar Brynemo	f. 1947
20.08.18	Eli Sundberg	f. 1934

SANNIDAL

MENIGHETSBLAD

Utgitt av Sannidal menighetsråd

Redaksjonskomite:

Hildegunn Wangen,
tlf. 414 16214, hildegunn_wangen@live.no
Torill Bjørn,
tlf. 907 22710, aalfbjorn@gmail.com
Kari Skarvang,
tlf. 416 33056, kari.skarvang@hotmail.com

Kontonr. til menighetsbladet 2655 01 39617

Menighetskontor for Sannidal og Helle sokn

Kirkestua, Gamle Sørlandske 23,
3766 Sannidal

Kontortid menighetssekretær:

Mandag og torsdag fra kl. 08.00 - 15.30
Telefon : 35 99 21 97
E-post: sannidal@kragerokirkene.no

Sannidal sokn

Sokneprest: Michael Wohlenberg
Tlf. 906 73 871

E-post: prest.sannidal@kragerokirkene.no

Organist: Robert Czyz.
Tlf. 992 71 514

Kirketjener og kirkegårdsarbeider:
Palmar Moltu. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 920 59 259

Klokker og menighetssekretær:
Kari Skarvang. Tlf. 35 99 21 97
Tlf. 416 33 056

Trosopplærer:
Sven Ludvigsen, Tlf. 928 81346

Sannidal kirke og
menighet på nett:

www.sannidalkirke.no

Velkommen til gudstjeneste!

Sannidal sokn

OKTOBER

7. oktober: 20. søndag i
treenighetstiden

Sannidal kirke kl. 11.00

Lekmannsgudstjeneste.

Tale v/Jens Arnfinn Brød-
sjømoen..

Offer til menighetsarbeidet

Tirsdag 9. oktober

Sannidal kirke kl. 19.00

SANGKVELD

Gunnar Ajer synger og
spiller.

Fellessang.

Kollekt ved utgangen.

21. oktober: 22. søndag i
treenighetstiden

Sannidal kirke kl. 18.00

Kveldsgudstjeneste. Mecky
Wohlenberg.

Kjølebrønd blåsegruppe.

Offer til Gautefall fjellkirke

28. oktober:

Bots- og bønnedag

Sannidal kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste.

Mecky Wohlenberg. Dåp.

6-årsbok. Sannidal Soul Kids.

Offer til Normisjon i Tele-
mark

NOVEMBER

4. november:

Allehelgensdag

Sannidal kirke kl. 11.00

Allehelgensgudstjeneste.

Mecky Wohlenberg.

Nattverd. Laudate.

Offer til menighetsarbeidet

18. november:

26. søndag i treenighetstiden

Sannidal kirke kl. 11.00

Familiegudstjeneste.

Mecky Wohlenberg.

4-årsbok.

Sannidal Soul Kids.

Offer til menighetsarbeidet.

25. november: Domssønda-
gen/Kristi kongedag.

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.

Mecky Wohlenberg.

Offer til Norsk Luthersk
Misjonssamband

DESEMBER

2. desember – 1. søndag i
advent

Sannidal kirke kl. 11.00

Gudstjeneste.

Hanne Elstrøm. Dåp.

Offer til Kirkens Bymisjon i
Kragerø

9. desember – 2. søndag i
advent

Sannidal kirke kl. 17.00

Julemusikk.

Kollekt til barne- og ung-
domskor/korps

Med forbehold om endringer.